

NACIONAL

Gazeta e përditshme online:
www.gazeta-nacional.com

Adresa: Ish-kinostudio "Shqipëria e re", Tiranë
E-mail: nacionalalbania@yahoo.com, bucpapaj@yahoo.com

Studiuesi i njohur Moikom Zeqo flet për misterin që rrethon vepren e Migjenit

Zeço: Jam në dijeni të një dorëshkrimi të panjohur të Migjenit

faqe 14-15

Shkrimtari Arbër Ahmeti rrëfen sekretet e romanit të fundit, si dhe jetën në Zvicër

Ahmetaj: Kam shkruar një roman për lirinë

faqe 3

EDITORIAL

Kosova më afër integritit evropian

Nga Hilari Klinton

Në një intervistë ekskluzive për shërbimin shqip të Zërit të Amerikës, Sekretarja amerikane e Shtetit, Hillary

Clinton tha se marrëveshja e arritur të premtën në Bruksel në bisedimet mes Kosovës dhe Serbisë do ta çojë popullin e Kosovës më afër integritit evropian. Zonja Clinton i bëri komentet me telefon nga Tunizia ku ajo ndodhet për vizitë.

Faqe 10

Heroi i Shqipërisë, kapiten Feti Vogli

Nga Mujë Buçpapj

Dje u varros me nderime kapiten Feti Vogli, i cili humbi jetën në krye të detyrës në Kanda-har. Dhimbja është e madhe, për këtë

deshmor të Atdheut, por shembulli që ai la pas ka frymëzuar ushtarakët tanë si anëtarë të denjë të një organizate prestigjioze si NATO-ja, por dhe krejt kombin tonë, për t'i shërbyer edhe më tej zgjerimit të lirisë, në këto kohë të kërcënimit të saj nga terrozmimi...

Faqe 20

Si u thirr Prof. Krasniqi nga qeveria amerikane, për të formuar Komitetin "Shqipëria e Lirë"

Shqipëria Verilindore dhe Kongresi i Berlinit

Nga Prof. Dr. Rexhep Krasniqi

faqe 17-18

Në BRENDESI

Për të qënë i fortë

Tregim nga Amik Kasoraho

faqe 6

Nënë e bijë

Tregim nga Uran Butka

faqe 8

Rrugët e Ferrit

Roman nga Visar Zhiti

faqe 3

Zemra nuk njeh moshë

Poezi nga Qazim Shehu

faqe 9

Koha e tyre

Poezi nga Naim Kelmendi

faqe 18

Vlora Time

Poezi nga Shahbaze Vishaj

faqe 21

Nëntë varret e letërsisë

Studim nga Granit Zela

faqe 12

Zhgënjimi

Poezi nga Izet Sheshu

faqe 18

Dehje e Dashurisë

Poezi nga Flora Rugova

faqe 7

Stinë e thatë

Poezi nga Michael D. Higgins,
Presidenti aktual i Irlandes dhe mik i shqiptarëve

faqe 4-5

www.radionacional.al

EURO KLEDI

Higgins- Poeti president, dashamirës i Shqipërisë

Nga Ndrek Gjini*

Poeti Michael D. Higgins (1941-) është President i Republikës së Irlandes. Ai u zgjodh në këtë post me 11 Nëntor të vitit të kaluar, pas një referendumi popullor të mbajtur në fund të tetorit të vitit 2011. Nga Irlanda me 4 milionë banorë, në një garë me gjashtë kandidatë të tjerë për këtë post, ai mori më shumë se një milion vota. Të gjithë kandidatet e tjerë për këtë post e ngritën fushatën mbi sulme mediatiqe e sajesa mbi rivalët. Michael D. Higgins nuk sulmoi asnjëri. Të gjitha pyetjeve lidhur me rivalët ai iu përgjigj duke thënë, "Janë të mirë, por unë jam më i aftë për këtë post..." dhe rreshtonte arsyet se pse. Dhe fitoi bindshëm. Të gjithë rivalët e uruan dhe kjo histori u mbyll me kaq.

Higgins ka një karrierë të gjatë si politikan. Ai është poet, sociolog, aktivist i të drejtave të njeriut, profesor universiteti, etj. Ka udhëhequr Partinë Laburiste të Irlandës për shumë e shumë vite. Ka qënë Minister i Irlandës për shumë e shumë deputet pa ndërprerje qysh në vitet 1980, etj. Ai, pavarësisht gjithë këtyre posteve gjithnjë ka jetuar në qytetin ku u rrit dhe u shkollua: në Galëay. Kjo deri në ditën kur mori postin e Presidentit të Republikës dhe ligji e detyronte të jetonte në pallatin presidencial në Dublin.

Higgins njihet nder të tjera edhe si dashamirës i Shqipërisë dhe shiptarëve. Ai besoj është zyrtari i lartë, i vetëm në Evropë, që ka takuar me shumë shqiptarë dhe diskutuar rreth halleve dhe problemeve të tyre. Per këtë mund të sjell me dhjetra raste, por nuk është ky qellimi i këtij shkrimi. Mjafton të përmend këtu veç mbrojtjen që ai i ka bërë shoqates humanitare "Irish Friends of Albania", (Miq të Irlandez të Shqipërisë) në Parlamentin Irlandez dhe pjesëmarrjen e tij në takimet vjetore të kësaj shoqate.

Para se të bëhej president Higgins pati planifikuar të bënte një ndërhyrje kirurgjikale në këmbë në njërën nga spitalet e Galëay. Ishte caktuar muaj dhe data e këtij operacioni. Ai u bë President, por nuk harroi të kthehej t'i festonte Krish-telindjet në qytetin e tij të zemrës Galëay, edhe operacionin në këmbë erdhi dhe e kreu këtu në këtë qytet siç ishte planifikuar muaj më parë, dhe jo në ndonjë klinikë speciale në Londër apo Neë York.

Gjate fushatës së zgjedhjeve për president një taksist më tha: 'Do votoj për Michael D. Higgins'. 'Pse?', e pyeta unë. 'Oh e kam derguar me dhjetra herë tek stacioni i trenit apo dhe në sh-tëpinë e tij, me taksinë time', m'u pergjigj ai. 'Esh-te njeri i thjeshtë, jemi kenaqur Duke biseduar me të, me tha ky taksist.

Kjo deklaratë e tij flet shumë, dhe nuk ka nevojë për koment.

Michael D. Higgins është sot President i Republikës së Irlandes. Unë, atë ditë i premtova, ashtu kot, këtij taksisti se e vetmja gjë që unë mund të bëj për zotin Higgins është të votoj për të dhe t'i përkthej disa vjersha të tij në shqip. Dhe e mbajta fjalën. Votova. Dhe vjershat e përkthej nga libri i Higgins po i dergoj tek gazeta e mirënjohur letrare "Nacional", e bërë e famshme në qarqet letrare në Shqipëri dhe në Ballkan. Kështu lexuesi shqiptar në Shqipëri, Kosovë, Maqedoni dhe Mal të Zi, dhe nëpërmjet portalit online të gazetës: www.gazeta-nacional.com, kudo ku është në botë, ka mundësi ta njohë më mirë shpirtin e bardhë të këtij presidenti poet, të këtij dashamirësi të madh të Shqipërisë dhe shqiptarëve. Faleminderit!

*MA, National University of Ireland Galëay, Ireland.

STINË E THATË

Poezi nga Michael D. Higgins

Pluhur yjor

Pluhur yjor ne jemi
formuar prej avujsh dhe grimcash
nga krijimi dhe shuarja e galaksive.
Ne jemi ato thermijat e vockela te kozmosit tone
ikur nga mbetjet e shtratit te memories
vjedhurazi, duke ecur gjithmone ne drejtim te imazhit tone,
te shpresave te perealizuar, dhe duke u venitur.
Premtimi per persosjsen tone akoma te perealizuar ekziston ende
megjithese i vaket.

Ne kete levizje ne e gjejme shpetimin
berenda qelizes se arsyes.

Prej ketij lloj burgu
degjohet vajtimi yne
c'ka tregon se ne nuk jemi vec femijet e arsyes.

Shikimin kemi hedhur nga trojet e shpirtit.
Trubullirat e se tashmes jane terhequr.
Mish-mashi i gjerave qe jane pertej
kohes dhe hapsires jehon.

Dyshimi na fton ne nje udhetim
per te dale kunder sigurive te rreme
te bera me pune te pakta dhe metoda te primitive.

Nje predikim te pervajshem
do te mbajne fjalet tona te debuara
si ushtrim te nje profecie te humbur.
Thelle brenda vetes e degjojme ate thirrje
qe na dhuron me shume se ngushellim
duke krijuar nje histori te re te nje kohe te re
dhe hapsire te mrekulleshme.
Premtim i nje lumturie ende te palindur
krijuar nga pluhuri yjor.

Një stinë e thatë

Po vjen nje erresire
e cila s'e mbart apak vlagen e ndonje shenje drite.
Eshte nje erresire e thate qe kerconon,
Erresire e nje kohe shkretetire.

Mungojne fjalet e majftueshme per te ndezur zjarrin
e shqisave.

Ka pllakosur nje heshtje
qe bujarisht terrin e mirepret
atje ku hijet e gjerave te se shkuares
fluturojne njera pas tjetres
duke trembur kujtesen
qe gati sa s'po i ndalet fryma
ne kete kohe te pajete.

Dhe nga bredesia e kesaj kohe pa ajer
nje ofshame gjigande del
nga permallimi i madh.
Eshte ofshama e dhimbjes se nje fillimi te ri
per fjalen
per dashurine
per shpresen.

Kur qetesia thyhet
britmat dhe lutjet nen ze
drejtuar nje Perendie
qe hesht si lis i thate
mbushin ajrin.
Ne kete ajer te thate
pa pergjigje mbeten keto britma dhe lutje.

Dhe ne kete kohe te paimagjinueshme

kur planetet vdesin
nuk do te kete me gjurme
te kohes se vjeter te fjaleve.
Gjithcka do te jete rikthyer
ne pluhur
prej nga dhe ishte krijuar.

Ne keto memento gjysmedrite
ne duhet temos kemi frike te derdhim lot
per erresiren qe po vjen.

Dhe nga vlaga e ketyre loteve
do te shpertheje nje ndricim i forte
i shqisave
me te cilat ne mundemi te endrojmë
per hapsiren e perbashket njerzore qe ndame
ne kohen qe na u dha per ta jetuar

Ne kete muzg do te ndodhe qe
te pafrymet
do te kerkojne njeri-tjetrin
duke vajtuar per fjalet e humbura te dashurise,
qe s'arriten te thuhet ne kohen e nderrimit te stineve.
Duke krijuar nje trishtim te thelle
nje kete erresire te pashprese.

Por ne kete gjysmedrite le te kendojmë,
te gëzojmë
dhe te qajmë gjithashtu
me ndershtmeri
per ato fjale te humbura
qe nuk u thane,
per dashurite e pafat,
per duart e thata
qe s'u shternguan e as s'u puthen.

Ne mes stineve po presim.
Kohe e thate po na fton
dhe bukuria e gjerave te thjeshta
behet e cmuar.
Lulet nuk celin
per sa kohe qe ne me habi veshtrrojme bimet e keqija.

Sepse ne rrenjet e ketyre bimeve tani te vleresuara
ne kete pritje tonen midis stineve
nuk ka vec pluhur
por dhe ca fara mjaft te bukura
te shperndara ne kete shtrese te holle te dheut
fara te shpreses e cila mund te mbijetoje
edhe ne kohen pa ajer.

Dhe askush nuk e di
nese ne hapsiren pafund
do te flitet ndojehere
apo dhe as te kujtohet
fakti qe ne u perpoqem te bejme nje history
me arsye arrogante
ne nje kohe normale.

Ne fund te fundit
ne jemi te etur per shprese
dhe per nje vendbanim te ri
per frymen e shpirtit.

Sepse ne vendbanimin e shpirtit
nje rrete e re mund rilinde perseri
me rregulla te reja loje
per mendjet dhe fjalet.
Kjo eshte lutja jone
ne kete prag erresire.

Nuk eshte zbrastia
ajo qe pret

pertej erresires
por hapsira e dashurise se perjetshme.

Lutja jone e fundit
eshte thene
brenda kesaj
heshtje te mirepritur.

Në fillim 1

Ne fillim qe Fjala
por Fjala nuk qe fillimi.
Kur nen ndikimin e rregullave
qe u vendosen ne kohe te dhunshme
drita u venit
grimcat qe u shpermdane ne erresire
nuk u veteorganizuan ndryshe
vecse ne formen e mosarsyes.

Nuk qe fillimi pa rregulla
dhe as fjala ajo qe kerkoj rregulla ne fillim.
Fjala qe ne formen e mosarsyes
pertej veshtrimit dhe frymemarrjes.
Ishte nje erresre e thelle dhe rremuje e plote
kur Fjala erdhi.

Ajo klithma e pare per ndihme
eshte fillimi
i nje nenshtrimit te gjate
i cili nuk krijohet lehtesisht.
Lufta per te rigjetur heshtjen
do te jete e pambarim.
Veshrtimi qe i parapriu fjales
si fantazem do shfaqet.
Fryma qe e ndermjetesoi
here pas here do leshoje
nje klithme pikellimi apo dashurie.

Dhe, nese ne me dobesine tone
i ledhatojme fjalet pagdhendura
te ardhura nga kreshtat e thepisura te koheve te gurta
e i bejme rruzare per lutjet tona
ose muzgut te ngopur te nje te Diele i ulerime,
atehere shpirtrat ne nuk i kendojne
venitjes se drites
dhe as valeve te detit larguar nga bregu.

Fytyra e lodhur
eshte e mbushur me lot.
Jo te bardhe
por te zi,
ne e kerkojme
nje ze nga erresira
e paralindjes se Fjales
dhe premtimin e rreme te qetesise.

Kripa e loteve
eshte arka e kujteses
se fillesave tona detare.
Aty ruhet
psheretima e thelle

e gjithë kohës sone
te humbur ne hapsiren e pafund.

Në fillim 2

Fryma dhe mushkerite komplotojne
kunder heshtjes se shpirtit
ne interes te mbreterimit te zerit.

Nuk jane vetem fjalet.
Cdo rrokje eshte
nje forme e mejteshme rrokullisje
larguar nga hapsira e frymemarrjes
qe ndermjeteson per nje moment
para se te dorezohet
tek goja e hapur e dhimbjes fillestare
nen veshtrimin e rrepte te rregullit.

Dhe fjalet rendin pas njera-tjeteres
pandalim ne udhetimin e tyre te gjate
drejt nje rrugedalje
te padeshiruar dhe plot pengesa.

Te denuar jemi te lexojme
kujtimin e gjerave te perealizuara.
Shume shpesh ndejme brerje ne ndergjegje.
Ato gjera te perealizuara na shkaterrojne
dhe e bejne te paafte krejt generaten
ne ndjesite e reja aq te nevojshme
qe jane brumi i fillimit te ri.

Ato momente te humbura kristalizuar
brenda memories
jane nje verejtje
e cila vazhdimisht iu behet
perjetimeve te se tashmes
duke krijuar nje liste strikte
peytjesh,
qortimesh
per ndjesite e humbura.

Pse ne nuk pame nga yjet
bashke
dhe te hidheroheshim
qanim hallet e kendonim
apo ketu nen hene
ne uje te hidheshim
po bashku.

Kurre nuk mund te mohohet fakti
qe ne nuk kemi qene te informuar
rreth asaj qe thelbi asaj cka trashegohet
eshte formuar
nga menyra se si eshte pare rregulli.

Do vdesim, na eshte thene,
te mbyllur brenda ca gjerave te sigurta
jo nga ato qe kemi ndretuar vete,
do biem ne heshtjen e trishtuar
rrethuar nga vec vetvetja.

Duke kerkuar magjine e se ardhshemes
ne krijojme nje kenge
kushtuar mergimit
ne burgun e vetvetes.

Marrim fryme perseri dhe pohojme
se asgje s'eshte e pashmangshme.
Stermundimi yne
nuk eshte thjesht iluzion.
Krijimi i nje bote te re po jep sinjalet e saj.

Drita qe ndricon perseri
erresiren kaotike te fjaleve te humbura
premtion sherim
eshte ftese drejt nje ngrehine
e nje vendi te ri te perbashket
te qete
ku nuk kercenon asgje.

**Perktheu nga origjinali në anglisht:
Ndrek Gjini**

